



Politični pregled.

Poslanec Schuhmeier — umorjen. Na Dunaju se je zgodil zopet grozoviti zločin: socialno-demokratski poslanec in vodja Franc Schuhmeier je prišel z vlakom iz nekega shoda; na kolodvoru stopil je delavec Pavel Kunschak k njemu; bliskoma je potegnil revolver in ga iz neposredne bližine sprožil; Schuhmeier je bil v glavo zadet in je takoj mrtev na tla padel. Ljudje so hipoma na morilca skočili in ga oddali policiji. Morilec je brat klerikalnega poslanca in delavskega voditelja Kunschaka. Na policiji je izjavil, da so ga socialni demokrati zaradi njegovega prepričanja že 1½ leta zasledovali, tako da ni mogel več nikjer dela dobiti. Porabil je v brezposelnosti vse svoje malo premoženje in zdaj se je v obupanju nad voditeljem socialistov Schuhmeierjem maščeval. Toliko pravijo prva poročila; natančna preiskava bo seveda šele dognala, kaj je na tem resnice in kakšni vzroki so povzročili ta krvavi zločin. Ali že danes se lahko reče, da je poročilo ta umor sramotno, protikulturno, divjaško nasilje, ki se je v zadnjih časih vdomačilo v vsej naši javnosti in politiki. Socialisti bi vsekakor ne smeli delavce le zaradi tega preganjati, ker se njih načelom nočejo pokoriti; in politikujoči dubovniki, ki so

pravili v svoji avstrijski javnosti politiko polena, revolverja in strupa, ki učijo vedno in povsod le sovraštvo do groba in celo čez grob, ti dubovniki bi se morali zopet spominjati Kristovih nauk. Sovraštvo pelje do umora; zato je umor nesrečnega Schuhmeierja dokaz, da so avstrijski klerikalci največji zaničevalci pravega krščanstva!

Umrli je v Meranu bivši c. k. namestnik na Češkem Karl grof Coudenhove, ki je igral v avstrijski politiki važno vlogo.

V Galiciji se glasom poročil dunajske „Zeit“ širi vedno bolj bojazen pred vojno. Zdaj je pričelo prebivalstvo, ravno tako poljske kakor rusinske narodnosti organizirati svojo za orožje zmožno mladino, ki ni pri vojaki. Mladina dela vojaške vaje in se pripravlja na ta način prav resno na eventualno vojno zoper Rusijo. Sovraštvo proti Rusiji je ravno tako med Poljaki, kakor med Rusini veliko.

V Splitu, kjer je vlada zaradi veleizdajalskih izgrediv občinski svet razpustila, so se vršile občinske volitve. Izvoljeni so bili zopet stari srbofilski zastopniki, med njimi tudi bivši župan Catalinič, ki se nahaja zaradi veleizdaje v preiskavi.

Proti poveljništvu vojne mornarice se je pričelo hudo gonjo. Poveljnik Montecucoli je namreč napravil naročbe za 23 milijonov v inozemstvu. Zdaj pljujejo seveda domači kapitalisti ogenj in žveplo. Poveljnik trdi, da je prihranil s tem 1½ milijona davčnega denarja, ker so bile domače fabrike dražje. Poleg tega domača podjetja dotičnih velikih del v določenem času niti izvršiti ne morejo. O zadevi se boče gotovo še v zastopih govorilo.

Prestopiti hoče baje več kot 300 hrvaških študentov iz katoliške v pravoslavno (srbsko) cerkev. Kaj pravijo naši slovenski „katoliški“ listi k temu balkanskemu navdušenju?

Dopisi.

Vurberg. Dragi „Štajerc“! Ali si že kaj slišal, kako je naš črez vse inteligentni in devetkrat modri Bregov Jaka v predzadnjem „Slov. Gospodarju“ javkal in svoje debelovratne fantaline zagovarjal za tako nedolžne, kakor je volk, kadar ovco požre!? Je pač res, če psičku na rep stopiš, se oglasi, in da resnica v oči bode. Pravi dalje, da so se fantje sprli. Povej vendar, ljubi „Štajerc“, ali je to spor, če človek za človekom pride z nožem v pesti, kar je gola resnica, katera se dokaže, in ga po glavi udari; ali je to spor? — (Opomba uredništva: To ni spor, ampak zavratni napad!). — Že več let prebivam v tej župniji in še nisem slišal, da bi fanti in celo klerikalno vzgojeni, kateri bi morali biti drugim v zgled, iz cerkve gredoč napadali druge fante, kar gotovo ni župniji v čast, ampak v sramoto. To so storili ti najbolj „izobraženi“ fantalini! Pa saj ni čuda, ako človek gre pošteno in mirnim potom po Karčevinah, ga na-

padajo ti črezverski fantalini se skrivajo z različnimi imeni in priimki, kar se je pred kratkim zgodilo. Dalje se izgovarja ta Jaka, da svojo fantovščino ni tako učil; tedaj so se pa od tujih učili. Tudi pravi, da je in bo „klerikalna taksaj za drugo tako nisi sposoben, kakor da pleša jir kak ti „čič“ godi. Konečno še ti povemo, smo „Štajercijanci“ ponosni na to, da še lahkalne naše brloge z brezovo metljo osnažimo; ti mela potrebuješ gnojne vile in šajtrgo, da boš bo nj snago iz tvojih brlogov izkidal. Ako pa je „hočeš od nas kaj več izvedeti, se ti v kratkveda, zopet oglasimo, pa da ne boš zopet javkal, im bi te „obrekovali“ in „napadali“.

Sv. Križ pri Ljutomeru (Volitve). Pri ti dvema letoma vršile so se pri nas občinske jubez litve, ki so pa bile iz posebnih vzrokov izvršene volitve. Letos dne 13. januarja vršile so se na nekakov volitve. Bivši župan Ignac Hauptmann je menšake že slutil, da se mu županski stolec grozno meralo in trudil se je na vse mogoče načine, da vezi istega spravil spet v ranotežje. Na dan volitvoma pri kateri je bila udeležba zelo pičla, je po dranclosto nekaterih volilcev komaj in komaj zlegoltn spet v odbor. Ko strela z neba pa ga je zadotot novica, ko je bil pri volitvi župana izvoljen in is Jurkovič. Pa saj njegov strah ni prazen! Knjivalce in blagajna ni v redu; kaj sedaj začeti? Ja, lovei Hauptmann, nič ni tako skrito da bi ne bkrat enkrat očito. Tudi kazni, katerih po vašem zlenat trdilu, g. Hauptmann, ni bilo, ter licenci, kerjev tere ste pozabili zapisat, so se našli. Je p smola. Kaj? In sedaj, g. Hauptmann, ko se je vaša leta doslužili ter šli v pokoj, lahko pmirja mišljujete nekdanjo vašo slavo, ki ste jo uživKoro kot občinski predstojnik, Pač resničen je stahko pregovor: Vse mine! Občani pove-

Iz Savinske doline. (Misionij, vznemirjenjemli ljudstva zlasti mladine.) Kjer in kadarkoli setne mision obhaja, vselej sliši nerazodno ljudstfa n več zmiranja, preklinjanja in pohujšanja če bi liberalce, nego lepih besed in mirnega pntkvoji. Tako so vriščali in ropotali pred kratkim časovne nebidogatreba misionarji iz Ljubljane na Vrače skem, da jih je bilo strah in groza poslušati k i Seveda je mladina tudi tukaj za vse tajne, pa an prej neznane grehe izvedla. Kar se že celjsk 40.000 misionarji na prižnici zadosta ne jotejo, vpijejo a B posvetne a pravične časnike napadajo, da jimigo že sape zmanjkuje, zlasti njih vodja Kitak, tem več jim še ljubljanski koritarji na pomoč pri dejo, ali pa jim na Štajerskem konkurencio de lajo, a vsi pa se skušajo, kdo se bolj more dreti, vpiti, zmirati in jokati in s tem samega sebe povdigovali, kar je za nje največje veljave. Tudi Celjanom ni več polvolji, da so pred 60-timi let ta lepi grič misionarjem prodali, ki bi sedaj š lepi gozd radi odkupili in ga uničili, kar se p ne bode zgodilo. Pomenljiva je razlika me vrednim in nevrednim dohovstvom; nekater župniki nečejo ničesar o misionijih slišati, ke jih za nepotrebne, in samo za iznemirjenj ljudstva in za napolnjevanje žepov spoznajo, nečistniki, častihleplni in vladeželjni politikarji sami farizejci pa, kamorkoli na novo faro pri dejo, ali pa neposredno pred kakšno volitvijo vselej ne sveti, temveč pohujšljivi misionij upeljejo, kjer se za velike grehe vroče solze pretakajo. To je duhovski in misionijski magnet.

Od vojne.

Drugi del krvave balkanske vojne se je že zopet zapričel. Zato je zanimanje zopet večje. Kri teče zopet v potokih in kakor umirajoči lev se brani Turčija proti Bulgarom in njih zaveznikom. Prinašamo par slik iz bojišča, ki bodejo naše čitatelje gotovo zanimale. Zgoraj vidimo turške utrdbne in jarke za strelce okoli jezera Derkos v bližini Črnega morja. Te utrdbne spadajo torej k t. z. „Tsadaldsa-liniji“. Tudi v času premirja so bili turški vojaki sredi najhujše zime v teh jarkih vedno na straži. Spodajšna slika nam kaže prizor iz bojev okoli doslej nepremagane turške trdnjave Adrianopol. Srbska infanterija, ki je prišla Bulgarom na pomoč, leži v zemeljskih utrdbah pred trdnjavo.



Serbische Infanterie vor Adrianopel.

Zopet prvaški polom.

Pri „Zadružni zvezi“ 40 000 kron ukradenih.

V zadnjih letih je bilo prav mnogo poročati o škandaloznih polomih v gospodarskih podjetjih slovenskih prvakov. Pomisliti je treba le velikanski klerikalni polom na Koroškem, ki je v bogemu ljudstvu na milijone denarja ugrabil; nadalje sramotno goljufijo pri prvaški „Glavni posojilnici“ v Ljubljani; spomniti se je treba na najrazličnejše polome slovenskih posojilnic, pri katerih so politični kaplani in drugi nevedneži ljudski denar naravnost skozi okno metali. Vse te katastrofe, pri katerih je nedolžno slovensko ljudstvo krvavelo, so bile dokaz od nas vedno nako glašanega dejstva, da zlorabijo slovenski prvaki vsako gospodarsko podjetje, vsako krvavi ljudski krajcar, ki ga dobijov svoje kremplje, vedno in iz-